

U Świętego Michała

miesięcznik parafii św. Michała Archanioła w Skrzyszowie

BĄDŹ WIERNY AŻ DO ŚMIERCI I DAM CI WIENIEC ŻYWOTA

24 marzec 2013 * nr 3 (78) rok VIII

Habemus Papam

Habemus Papam – choć to słowa po łacinie, to rozumie je chyba każdy – Mamy Papieża. Tak rozpoczyna się przedstawienie nowego Papieża wybranego w Konklawe.

13 marca br. w piątym głosowaniu podczas Konklawe wymagane 2/3 głosów, czyli w tym wypadku było to minimum 71 głosów papieżem został wybrany Argentyńczyk – kardynał Jorge Mario Bergoglio. Jest zakonnikiem – Jezuitą. Ostatni papież zakonnik był wybrany ponad 100 lat temu. Nowy papież przybrał imię Franciszek /od św. Franciszka z Asyżu/ Choć to pierwszy papież o tym imieniu, to jednak nie chce, aby mówiono Franciszek I, lecz po prostu Franciszek. Jest on 266 papieżem w historii Kościoła. Jest jednocześnie 12 papieżem spoza Europy. Papież Franciszek jest pierwszym następcą św. Piotra spoza Europy od 1272 lat. Dotychczas ostatnim biskupem Rzymu nie-Europejczykiem był Syryjczyk Grzegorz III, którego pontyfikat trwał od 731 do 741 r.

Do tej pory papieżami było 210 Włochów. W sumie wśród 266 papieży ośmiu pochodziło z Bliskiego Wschodu i trzech z Afryki. Nie było jednak żadnego z kontynentu amerykańskiego. Najwięcej papieży było z Włoch 210, 16 Francuzów, 11 Greków, 6 Syryjczyków, 5 Niemców i jeden Polak. Oczywiście pierwszy papież – św. Piotr był Żydem.

To prawda, że Ojciec Święty jako młody człowiek przeszedł operację płuca i usunięto mu część płuca, ale jego stan zdrowia jest dobry – podkreślił podczas briefingu z dziennikarzami ks. Federico Lombardi SJ. Dodał, że obecny papież miał wówczas 21 lat, a osoby, które go znają, mogą poświadczyć dobry stan jego zdrowia. Tak więc informacje podawane przez niektóre agencje, jakoby nie miał płuca, są bezpodstawne – stwierdził rzecznik Watykanu.

Po opadnięciu pierwszych emocji, związanych z wyborem kard. na papieża, argentyńskie środki przekazu zajęły się również lżejszymi sprawami, ale też dotyczącymi niedawnego konklawe. Katolicka agencja prasowa AICA

źródło: Photographic Service L'Osservatore Romano

podaje, że ptakiem, który usiadł na kominie Kaplicy Sykstyńskiej, skąd po kolejnych głosowaniach wydobywał się dym – najpierw czarny, a potem biały – była mewa srebrzysta. Według agencji, w tej sprawie pojawiły się "najróżniejsze, niekiedy zupełnie nedorzeczne komentarze". "Ci, którzy nie potrafią odróżnić gatunków ptaków, przypuszczali, że była to gołębica i robili aluzje do Ducha Świętego, który w owych chwilach miał być natchnieniem przy wyborze papieża" – stwierdza artykuł agencyjny. Dodaje, że inne komentarze nawiązywały do faktu, że dzień dżdżysty i zimny, jak to nieraz bywa w Wiecznym Mieście, zachęcał ptaka do szukania schronienia w tym miejscu. W rzeczywistości ptakiem, który zatrzymał się na kominie, była mewa z gatunku *Larus argentatus*, czyli mewa srebrzysta. Nawiązując do łacińskiej nazwy tego gatunku, AICA zwraca uwagę, że drugi jej człon odnosi się do koloru białego, który w heraldyce nazywa się "srebro" (po łacinie: *argentum*), podobnie jak nazwa kraju, z którego pochodzi nowy papież: Argentyna. Jej zaś nazwa wywodzi się od Rzeki Srebrnej (*Rio de la Plata*) – najszerzej na świecie, nad którą znajduje się Buenos Aires, dlatego nosi ono też nazwę "La Reina del Plata" (Królowa Srebrna). "Czy to przypadek? Czy zbieżność? Na pewno jednak bardzo ciekawy szczegół" – stwierdza agencja.

ks. W.T.

W telegraficznym skrócie

40 osób naszej parafii podjęło Wielkopostną Abstynencję. To naprawdę bardzo piękne i skuteczne dzieło, by udowodnić sobie silną wolę, a przede wszystkim, by swoim wysiłkiem pomóc innym, szczególnie ludziom i rodzinom borykającym się z uzależnieniem od alkoholu.

*

13 marca w Dzień Fatimski. po Różańcu udzielane było Błogosławieństwo Lourdzkie, czyli indywidualne Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

W niedzielę 17 marca Gorzkie Żale zostały ubogacone śpiewem Pieśni Pasyjnych w wykonaniu Stowarzyszenia Śpiewaczego im. Juliusza Słowackiego z Radlina.

*

Również 17 marca gościem w naszej parafii był ks. Antoni Szczypka – budowniczy kościoła w Czerwionce Leszczynach. Jesteśmy parafią patronacką dla tej budowy, kolektą więc była na ten cel.

*

Parafia nasza rozprowadzała świece Paschaliki Caritas na stół Wielkanocny.

*

60. urodziny obchodziła p. Gertruda Klepek. Słowa wdzięczności za cały trud i wysiłek, który wkłada w życie parafialne i bezinteresowną służbę na probostwie i troszcząc się o porządek i piękno terenów przykościelnych. Życzymy dużo, zdrowia, siły Bożej opieki i błogosławieństwa na dalsze, oby jak najdłuższe lata.

ks. W.T.

Triduum Paschalne

KURIA METROPOLITALNA W KATOWICACH

40–951 Katowice, ul. Jordana 39, skr. poczt. 206
tel.: 32 251 21 60; fax 32 251 48 30

Księżę Proboszczu!

Zbliżamy się do uroczystego obchodu Triduum Paschalnego. Jest to szczyt i najważniejsza celebracja całego roku liturgicznego, gdyż przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie Chrystus dokonał dzieła odkupienia ludzi i doskonałego uwielbienia Boga oraz przywrócił nam życie. Jak wiadomo „paschalne Triduum Męki i Zmartwychwstania Pańskiego rozpoczyna się od wieczornej Mszy Wieczerzy Pańskiej, ma swoje centrum w Wigilii Paschalnej i kończy się Nieszporami Niedzieli Zmartwychwstania”⁽²⁾.

Przypominając nauczanie Stolicy Apostolskiej w tej sprawie, chciałbym zwrócić uwagę Księdza Proboszcza na porę rozpoczęcia najważniejszego obchodu Triduum Paschalnego, czyli Wigilii Paschalnej. Wskazania Kościoła są jednoznaczne:

„«Wszystkie obrzędy Wigilii Paschalnej odbywają się w nocy: nie wolno ich rozpocząć, zanim nie zapadnie noc, a należy je zakończyć przed świtem niedzieli». Zasada ta musi być interpretowana ściśle. Przeciwnie jej nadużycia i tu i ówdzie praktykowane zwyczaje sprawowania Wigilii Paschalnej o godzinie, w której zwykło się antycypować

Mszę niedzielną, zasługują na odrzucenie”⁽³⁾.

Podobnie Arcybiskup Damian Zimoń w *Instrukcji Arcybiskupa katowickiego dotyczącej liturgii* z 22.05.2008 r. napisał: „Wzywa się do starannego przygotowania Triduum Paschalnego jako centralnego wydarzenia w liturgii całego roku kościelnego.

Nie należy rozpoczynać Wigilii Paschalnej przed godziną 20.00”⁽⁴⁾. Jeśli w parafii powierzonej duszpasterskiej trosce Księdza Proboszcza godzina rozpoczęcia sprawowania Wigilii Paschalnej – w ubiegłym roku (czy poprzednich latach) – nie była zgodna z przepisami prawa Kościoła powszechnego i diecezjalnego, czyli rozpoczynała się przed godz. 20.00, należy to zmienić, dostosowując ją do obowiązujących norm.

ks. Andrzej Hoinkis - ceremoniarz archidiecezjalny
Katowice, 12.03.2013 r.

VH V – 4536/13

1. Por. KL 5; *Ogólne Normy Roku Liturgicznego i Kalendarza*, nr 18 (odtąd: ONRLiK), Kongregacja Kultu Bożego, *List okólny o przygotowaniu i obchodzeniu świąt paschalnych* z 16.01.1988, nr 38.

2. ONRLiK, nr 19.

3. Kongregacja Kultu Bożego, *List okólny o przygotowaniu i obchodzeniu świąt paschalnych* z 16.01.1988, nr 78.

4. D. Zimoń, *Instrukcja Arcybiskupa Katowickiego dotycząca liturgii*, nr 15, *Wiadomości Archidiecezjalne* 76 (2008), s. 225.

Rekolekcje szkolne

Tegoroczne rekolekcje dla uczniów szkoły podstawowej i gimnazjum w naszej parafii przeprowadziły Siostry Służebniczki z Katowic–Panewnik: SM. Sodalis i SM. Adriana. Odbyły się one w dniach 4–6.03. w trzech grupach wiekowych: I–III SP, IV–VI SP, gimnazjum. Siostry dla każdej grupy miały ten sam temat ale dostosowany do danej grupy wiekowej. Miały wiele pomocy jak i przygotowały prezentacje audiowizualne. Ostatni dzień był to szczyt rekolekcji czyli Eucharystia w dwóch grupach szkoła podstawowa – której przewodniczył ks. Bracik /Podbucze/ i gimnazjum – ks. Żurek /Krostoszowice/.

Dziękujemy siostrą za poświęcony czas i przybliżenie wartości chrześcijańskich, które źródło biorą od Chrystusa. Najlepszą ocenę wydają sami uczestnicy, którzy dzielą się swoimi przeżyciami.

ks. W.T.

„Mówiąc szczerze początkowo wszystko zapowiadało, że będą to najzwyklejsze rekolekcje. Wydawało mi się, że nic nowego, żaden świeży pomysł nie może mnie zaskoczyć. Byłam pewna, że wszystko już wiem. Jednak tego roku zostałam pozytywnie zaskoczona. Rekolekcje przygotowane były w bardzo ciekawy sposób – każdy poruszany temat, dobitnie odzwierciedlany był przedmiotami codziennego użytku. Pozwoliło to zrozumieć wszystko co było przedstawiane. Rekolekcje rzuciły zupełnie nowe światło na postrzeganie przeze mnie pewnych spraw – pozwoliły całkowicie zrozumieć istotę pewnych rzeczy. Niektóre słowa dały mi dużo do myślenia: czy naprawdę taka jestem? Czy tak widzą mnie inni? Te pytania ciągle krążyły po mojej głowie. Jednak moim zdaniem wniosły one wiele dobrego w moje życie. Oprócz tego pokazały nam wszystkim jak nawet drobnostka, kiedy nieodpowiednio z niej korzystamy może zaśmiecić ludzki umysł w taki sposób, że oddali od Boga. Zrozumiałam, że na pewne rzeczy wymysły telewizji, reklamy itd. – nie

należy patrzeć przez pryzmat własnej osoby. Nawet jeśli dla nas coś jest najzwyklejszą zabawką czy nierealną historyjką czytaną dla przyjemności, dla drugiej osoby może stać się realną częścią życia. Podsumowując – tegoroczne rekolekcje przeżyłam bardzo dobrze, czuję się bliżej Boga. Czas spędzony był dla mnie czasem głębokiej refleksji. Dziękuję wszystkim uczestnikom, którzy byli na rekolekcjach za miłą atmosferę i za to, że mogłam się wyciszyć.”

Karolina Gulak kl. III Gim.

„W tym roku rekolekcje bardzo mi się podobały. Był to wesoło spędzony czas w Kościele, blisko Boga. Siostry pokazały nam jak zbliżyć się do Chrystusa i nie dać zwieść się pokusom współczesnego świata. Śpiewaliśmy, oglądaliśmy przygotowane przez nie prezentacje i wspólnie modliliśmy się. Rekolekcje były bardzo urozmaicone. Na Mszy św. w trzeci dzień przyjęliśmy Chrystusa i błogosławieństwem Bożym zakończyliśmy ten piękny i owocny dla nas czas.”

Michał kl. III Gim.

Relikwie św. Tomasza Apostoła

W niedzielę 25 lutego br. w naszej parafii gościł ks. prałat Paweł Kłos. Jest on budowniczym kościoła pw. św. Tomasza Apostoła w małej miejscowości Osiny na Jurze Krakowsko Częstochowskiej. Parafia ta jest jedyną w Polsce, która posiada relikwie tego Świętego Apostoła.

Ks. Paweł wygłosił Słowo Boże, przybliżył postać „Świętego Niedowiarka”, a po każdej Mszy św. wszyscy chętni mieli możliwość ucałowania Jego Relikwii.

Święty Tomasz Apostoł najpierw głosił Dobrą Nowinę w Syrii i Persji – dzisiejszy Irak. Tam – jak mówi jedno ze świadectw apokryficznych – miał spotkać Trzech Króli, którzy byli przy żłobku Jezusa w Betlejem, ochrzcił ich, ustanowił biskupami i w roku 52 powędrował najdalej z Ewangelią, bo aż do południowych Indii.

Apostoł ewangelizując korzystał również z posługi kobiet. Niewiasty nawrócone na chrześcijaństwo zaszczyły wiarę w swoich rodzinach.

Św. Tomasz dotarł jako mistrz budowlany na dwór królewski, gdzie uzdrowił żonę króla, która wraz z synem przyjęła chrześcijaństwo. To doprowadziło do nieporozumienia w rodzinie i Apostoła wtrącono do więzienia pod zarzutem uprawiania magii. Św. Tomasz miał jednak dar bilokacji. /potrafił być w kilku miejscach równocześnie/. Kiedy król to zauważył, sam przyjął Chrystusa.

Śmierć męczeńską św. Tomasz poniósł przez zakłucie włócznią w postawie stojącej. Jego relikwie w II

wieku przewieziono do Edessy – dzisiejsze miasto Urmie w Turcji – potem w roku 1258 przez grecką wyspę Chios do włoskiej Ortony, gdzie przechowywane są w katedrze poświęconej Świętemu Apostołowi.

Jest patronem architektów, budowniczych i geodetów, a także przyzywany w modlitwie o dobre małżeństwo. W tradycji ludowej zaś jest wspominany w modlitwach przy bólach pleców.

Relikwia Apostoła w Osinach to tzw. Insignis Pars, czyli znaczna widoczna część dłoni Apostoła, kość śródrečna dł. 6,5 cm. jest to jedyna taka relikwia w Polsce przywieziona została 8 lat temu.

ks. W.T.

Budowa nowego probostwa

Zima powoli ustępuje miejsca wiosennym promykom słońca. Słoneczne dni wyzwalają w nas entuzjazm i radość. Przeradza się też to w pozytywne myślenie. W takim nastroju kontynuowane są prace przy budowie nowego probostwa.

Założone zostały okna wraz z metalowymi żaluzjami. Założone zostały granitowe parapety. Trwają prace nad obróbką wszystkich okien. To żmudna praca dla murarzy.

Zrobione zostały wylewki na wszystkich piętrach, w tym na balkonach, z wyjątkiem garaży i kotłowni. To poważny krok do przodu. Trwają prace nad zakładaniem stelarzy na sufity podwieszane. Na parterze i piętrze będą właśnie tego rodzaju sufity.

Swoje prace kontynuują elektrycy, a naprawdę mają co robić. Niewyobrażalny gąszcz kabli, który trzeba odpo-

wiednio połączyć i wprowadzić do specjalnych szaf..

Za całą fizyczną pomoc serdecznie Bóg zapłać wszystkim życzliwym Osobom.

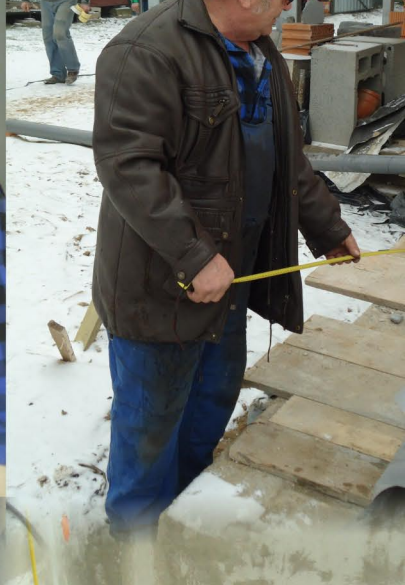
Ogromna wdzięczność także dla tych Parafian, którzy na różny inny sposób wsparli dzieło budowy probostwa: Anonimowi Ofiarodawcy, Klepek Beata, Klepek Gertruda Franciszek, Krzystała Helena, Ledwoń Halina Antoni, Maciejewska Rita, Marcol Barbara Łucjan, Mroczek Janina Andrzej, Mrugacz Eugenia, Musioł Łucjan Mariola, Oślizło Kornelia i Bernard, Oślizło Regina Jerzy Jacek, Pękała Alicja Roman, Piechaczek Danuta, Pyz Jolanta Tadeusz, Szula Krystyna, Tłółka, Walter Erna, Wierkiewicz Renata Józef, Wnuk Gabriela

Serdecznie i szczerze Bóg zapłać.

ks. W.T.

Prace synodalne

Kilka ostatnich artykułów poświęciliśmy na prezentację możliwości czynnego zaangażowania się w prace II Synodu Archidiecezji Katowickiej. Mówiliśmy o parafialnych, młodzieżowych i innych zespołach synodalnych (nr 9), forach dyskusyjnych Synodu (nr 10) oraz internetowych zespołach synodalnych (nr 11; wszystkie teksty można pobrać ze strony Synodu, w zakładce SYNOD / Materiały do pobrania).

Obecnie wszystkie z wymienionych rodzajów zespołów są w trakcie powoływania, dlatego wszystkich bardzo prosimy o modlitwę w tej intencji. Niedawno do ruchów i stowarzyszeń kościelnych działających na terenie Archidiecezji został wysłany list, w którym zachęcamy do angażowania się poprzez zakładanie zespołów synodalnych. Zachęcamy też do tego wszystkich tych, którzy – nawet jeśli nie są członkami ruchów czy stowarzyszeń – chcą czynnie włączyć się w parce Synodu.

Przypominamy, że – aby powołać „inny” zespół synodalny – należy wypełnić formularz zgłoszenia (można go pobrać ze strony synodkatowice.pl, w zakładce SYNOD / Kto tworzy Synod / Zespoły synodalne) i przesłać go na adres Sekretariatu Synodu. Podobna procedura obowiązuje w przypadku chęci przynależenia do internetowego zespołu synodalnego, z tą różnicą, że tutaj zgłasza się indywidualnie (formularz także dostępny na synodkatowice.pl). Natomiast osoby, które nie chcą formalnie włączać się w prace zespołów, a chcą podzielić się swoimi opiniami lub podysku-

tować z innymi – zapraszamy na fora internetowe Synodu (most.synodkatowice.pl). Co dzieje się na forach można podejrzeć bez zakładania konta, jednak jest ono wymagane, by uczestniczyć w dyskusji – odpowiedzialność za Kościół łączyć się musi z odpowiedzialnością za słowo. Konta założone w ramach internetowych zespołów synodalnych pozwalają też na uczestnictwo w dyskusji na forach (system jest w pełni zintegrowany). Co ciekawe – w dyskusji na niektórych forach obecni są także członkowie synodalnych komisji...

Wszystkie powołane zespoły są – zgodnie z Regulaminem – pomocniczymi ciałami konsultacyjnym Synodu i już niedługo będą miały za zadanie odpowiedzieć na pytania zredagowane przez komisje tematyczne. Komisje właśnie kończą przygotowanie ankiet, które następnie zostaną przekazane do zespołów. Dzięki temu, że na pytania odpowiadać będzie wiele osób, a formułowanie odpowiedzi będzie poprzedzone dyskusją w zespołach, mamy nadzieję, że komisje otrzymają cenny materiał do dalszych prac – zarówno diagnozę obecnej sytuacji, jak i propozycje rozwiązań, które warto zaproponować całej Archidiecezji.

Zachęcamy wszystkich do angażowania się w dzieło Synodu, przede wszystkim poprzez modlitwę, a także – w ramach możliwości – także przez aktywne uczestnictwo w zespole lub na forum internetowym.

Sekretariat II Synodu Archidiecezji Katowickiej

Pierwsza na Śląsku „Wioska serca”

Najbardziej bezbronne i bezradne istoty – dzieci sieroty naturalne i społeczne – nie mogą pozostać same. Bóg sam „chroni sierotę i wdowę” (Ps146.9), ale również wzywa: „ujmijcie się za sierotą i uciśnionym” (Ps82.3).

Fundacja Pomocy Dzieciom i Seniorom „Wioska Serca im. Jana Pawła II” wychodzi naprzeciw temu wyzwaniu. „Wioska” powstanie w Katowicach. Idea spotkała się z dużym zrozumieniem i życzliwością władz miasta. Zaproszenie do Komitetu Honorowego przyjęły znane osobistości: J.E Kardynał Stanisław Dziwisz: („Wspieram całym sercem”), J.E. Kardynał prof. Stanisław Nagy, Biskupi, rektor UJ prof. Franciszek Musioł, prof. Jerzy Buzek Wojciech Kilar i inni.

Dalekosiężny plan przewiduje budowę domków jednorodzinnych. W każdym matka (małżeństwo) i 6–8 dzieci, a także Dom Seniora. Kamień węgielny poświęcił Ojciec święty Benedykt XVI, a figura M.B. Fatimskiej czeka, by teren i całe dzieło objąć swym ochronnym, matczynym płaszczem.

Fundacja skupia wokół siebie życzliwych ludzi, którzy chcą swoją wiarę konkretyzować poprzez pomoc w realizacji tego dzieła. Dzieci – sieroty potrzebują pomocy, a Kościół świadectwa konkretnej miłości, której nigdy za dużo. Podjęte działania mogą stać się również małym wkładem w wielkie dzieło, jakim jest rozpoczęty II Synod Archidiecezji Katowickiej.

Zapraszamy na stronę internetową www.wioskaserca.pl, gdzie znajdziemy więcej informacji. Prosimy o modlitwę w intencji budowy „Wioski Serca” zapraszamy chętnych do współpracy. Wszystkie oferty wielorakiej pomocy przyjmujemy z wdzięcznością. Za każdą ofiarę, przekazanie 1%

z podatku na ten cel, składamy serdeczne Bóg zapłać.

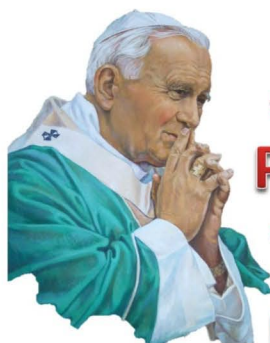
Z serdecznym pozdrowieniem – Szczęść Boże!

Ks. Jan Grzesica

Ks. dr Jan Grzesica Fundacja Pomocy Dzieciom i Seniorom „Wioska Serca im. Jana Pawła II”
jan_grzesica@archidiecezja.katowice.pl 41–400

Mysłowice, ul. Działkowa 1
tel: +48 698 425 836 tel: +48 698 425 836, fax: + 48 (32) 222 59 54

e-mail: wioskaserca@wp.pl www.wioskaserca.pl
KRS 0000254936 NIP 222 080 99 34 REGON:240345664
Nr rachunku ING BANK ŚLASKI 91 1050 1214 1000 0023 0413 5888

**PIERWSZA NA ŚLĄSKU
WIOSKA SERCA
fundacja im. Jana Pawła II**

Przekaż 1 %

swojego podatku na rzecz
„Wioski Serca”

KRS 0000254936

Włącz się w realizację misji.

I TY MASZ SERCE, na które czekają inni

www.wioskaserca.pl

Gaudium magnum

Zapytana o datę urodzenia, żartuję sobie zawsze, że jestem papieski rocznik. Urodziłam się w ostatnim półroczu pontyfikatu Pawła VI. Potem nastąpił krótki pontyfikat Jana Pawła I, a gdy miałam pół roku, na Stolicę Piotrową wstąpił Karol Wojtyła. Kilkanaście lat później jako jedynej z całej naszej grupy pielgrzymkowej udało mi się dostać do naszego Papieża, zaś jego pogrzeb wypadł w moje urodziny. To wszystko zobowiązuje, więc nie sposób nie napisać artykułu o kolejnym konklawe.

To sprzed ośmiu lat wbiło mi się w pamięć niesamowicie mocno. Wracaliśmy właśnie z jakiegoś egzaminu na studiach i wiadomość o białym dymie zastała nas słonecznego kwietniowego wieczoru w połowie drogi między Gliwicami a Rybnikiem. Do dziś pamiętam, w którym miejscu zatrzymaliśmy się, by wyciągnąć samochodową antenę na całą długość. Wjeżdżaliśmy na moje podwórko, gdy kard. Estévez wygłaszał „habemus Papam: Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum, Dominum Josephum...” „Jaaaa!!!”

Tym razem biały dym przyszło mi śledzić na małym telewizorku w pracy. Od kilku dni w austriackiej telewizji istniały właściwie dwa tematy: 75. rocznica „Anschlusu” i konklawe. Żartowaliśmy nawet z przyjaciółmi, że pod taką datą wypadaloby, aby po Niemcu wybrany został Austriak i w głębi ducha widziałam jubel, który miałby miejsce we Wiedniu, gdyby z loggii zabrzmiało imię kard. Schönborna.

Okazało się jednak po raz kolejny, że Duch Święty jest mistrzem niespodzianek. Konsternacja komentatorów ORF po usłyszeniu nazwiska była nie większa niż moja. I jeszcze to „Buonasera”, które jakoś świecko zabrzmiało w tej uroczystej chwili... Ojciec Święty chyba sam miał świadomość tej dezorientacji na placu i przed telewizorami dlatego zaczął od żartu o szukaniu biskupa dla Rzymu na końcu świata.

Wydawać by się mogło, że po tym jak Jan Paweł I zrezygnował z tiary i lektyki, a Jan Paweł II jeździł na nartach i wychodził wprost do ludzi na placu, mało co nas jeszcze może zaskoczyć. Tymczasem kiedy 13 marca Papież Franciszek ukazał się na balkonie Bazyliki bez czerwonej pelerynki i stuły, ubrany tylko w białą papieską sutannę z metalowym biskupim krzyżem, nawiązanie imieniem do św. Franciszka z Asyżu i słowa dziennikarzy o tym, że Kościół dawno nie miał papieża zakonnika, nabrały nowego znaczenia. Potem media wypełniły się sensacjami o Papieżu w autobusie, w hotelu, telefonującego do generała jezuitów i wspomnienia o kardynale ubogich.

Myliłby się jednak, kto spodziewałby się, że nowy Papież spełni oczekiwania współczesnego świata o Kościele jako instytucji socjalnej, ograniczającej się do opieki nad biednymi i walki o sprawiedliwość społeczną. Kard. Bergoglio zawsze odcinał się od popularnej w Ameryce Łacińskiej teologii wyzwolenia, zaś w spontanicznie wygłoszonej homilii w czasie Mszy dla kardynałów w dzień po wyborze na Stolicę Piotrową bardzo dobitnie wyznaczył drogę, którą musi podążać Kościół: „Możemy chodzić tak, jak chcemy, możemy zbudować wiele rzeczy, ale jeśli nie wyznajemy Jezusa Chrystusa, to dzieje się źle. Staniemy się pozarządową organizacją pomocową, ale nie Kościołem, Oblubienicą Pana... Kiedy nie wyznaje się Jezusa Chrystusa, przypominają mi się słowa Léona Bloy: „Kto nie modli się do Boga, modli się do diabła”. Kiedy nie wyznajemy Jezusa Chrystusa, to wyznajemy doczesność diabła, doczesność szatana... Ten sam Piotr, który wyznał Jezusa Chrystusa, mówi do Niego: Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego. Pójdę za Tobą, ale nie mówmy o krzyżu. To nie wchodzi w rachubę. Pójdę za Tobą inną drogą, bez krzyża. Kiedy idziemy bez krzyża, gdy budujemy bez krzyża i kiedy wyznajemy Chrystusa bez krzyża, nie jesteśmy uczniami Pana: jesteśmy ludźmi doczesnymi, jesteśmy biskupami, kapłanami, kardynałami, papieżami, ale nie uczniami Pana. Chciałbym, aby wszyscy po tych dniach łaski, mieli odwagę, właśnie odwagę by kroczyć w obecności Bożej, z krzyżem Pana; by budować Kościół na Krwi Pana, którą przelał On na krzyżu, i wyznawali jedyną chwałę: Chrystusa Ukrzyżowanego. W ten sposób Kościół będzie szedł naprzód”.

Jaki będzie ten pontyfikat? Wojskowa dyscyplina jezuitów i pokorne ubóstwo franciszkańskie zapowiadają ciekawy czas. Wezwanie do nowej ewangelizacji w połączeniu z imieniem, pewnym zewnętrznym podobieństwem i wezwaniem do cichej modlitwy zebranych wiernych przywodzą mi na myśl również skojarzenia ze Sługą Bożym Franciszkiem Blachnickim. W samo sedno zdawają się trafiać słowa, które napisał ks. Tomasz Jaklewicz: „*Slucham z narastającym podziwem i radością informacji o papieżu Franciszku. Patrząc na jego pierwsze gesty i słuchając, co mówi, nie mam wątpliwości: Duch Święty na naszych oczach odnawia Kościół Jezusa Chrystusa*”.

Agnieszka Szkatuła

Adoracja Najświętszego Sakramentu

03.04.2013

8.00 – ul. Wspólna, Krótka, Dębowa
9.00 – ul. Wyzwolenia
10.00 – ul. 1 Maja
11.00 – ul. Ks. Wallacha
12.00 – ul. Partyzantów, Polna
13.00 – ul. Powstańców
14.00 – ul. Zielona
15.00 – ul. Olszyńska, Leśna
16.00 – ul. Przedszkolna, Mszańska
16.30 – ul. Lipowa, Sobieskiego

10.04.2013

8.00 – ul. Lipowa, Sobieskiego
9.00 – ul. Wspólna, Krótka, Dębowa
10.00 – ul. Wyzwolenia
11.00 – ul. 1 Maja
12.00 – ul. Ks. Wallacha
13.00 – ul. Partyzantów, Polna
14.00 – ul. Powstańców
15.00 – ul. Zielona
16.00 – ul. Olszyńska, Leśna
16.30 – ul. Przedszkolna, Mszańska

17.04.2013

8.00 – ul. Przedszkolna, Mszańska
9.00 – ul. Lipowa, Sobieskiego
10.00 – ul. Wspólna, Krótka, Dębowa
11.00 – ul. Wyzwolenia
12.00 – ul. 1 Maja
13.00 – ul. Ks. Wallacha
14.00 – ul. Partyzantów, Polna
15.00 – ul. Powstańców
16.00 – ul. Zielona
16.30 – ul. Olszyńska, Leśna

Święta Wielkanocne

Idzie wiosna, wszystko wokół budzi się do życia. Po całej zimie i szarym przedwiośniu wychodzi cieplejsze słońce i widzimy jak na naszych oczach cała przyroda rodzi się na nowo. Trawy się zielenią, niedługo wszystkie drzewa i wiele kwiatów zakwitnie. Ten widok połączony z ładną pogodą napawa nas radością i optymizmem. W tym to właśnie czasie przeżywamy najradośniejsze ze wszystkich świąt – Święta Zmartwychwstania Pańskiego. Święto pokonania śmierci przez Chrystusa i obudzenia w nas nadziei na życie wieczne. Tak jak corocznie przychodzi wiosna i wszystko rodzi się na nowo do życia tak też i jest z naszą wiarą. Chrystus umierając na krzyżu i zmartwychwstając pokonał śmierć i otworzył nam bramy nieba.

Czas Wielkiego Postu jest dla nas szczególnym czasem danym nam byśmy mogli na nowo rozbudzić naszą wiarę z tego dotychczasowego „zimowego” uśpienia i na nowo szczerze i autentycznie odrodzić naszą wiarę i przeżyć całe święta wielkanocne.

Czas Triduum paschalnego, czyli ostatnie 3 dni przed Wielkanocą pomaga nam również w głębszym przeżywaniu tajemnicy zbawienia i przypominają o tym jak i ile Chrystus musiał wycierpieć zanim zmartwychwstał. Uroczystości Triduum Paschalnego i Zmartwychwstania Pańskiego są największymi uroczystościami w całym roku.

Odprawiana w Wielki Czwartek msza św. jest pamiątką Ostatniej Wieczerzy, jaką Chrystus spożył z uczniami. Podczas uroczystości Wielkoczwartkowych w sposób szczególnie Ewangelia przypomina nam jak Pan Jezus przed wieczerzą umył nogi uczniom i pokazał nam jak mamy postępować względem bliźnich. Chrystus, chociaż jest Bogiem nie wywyższył się, ale uniżył się by móc służyć swym bliźnim.

W Wielki Czwartek czcimy również ustanowienie sakramentu kapłaństwa oraz ustanowienie Najświętszego Sakramentu. Po mszy św. Najświętszy Sakrament przenosi się do „ciemnicy”, gdzie wierni przybywają by Go adorować i przeżywać zbliżającą się nieuchronnie śmierć Jezusa na krzyżu.

Nim jednak w Wielki Piątek nasz Zbawiciel odda swego Ducha w ręce swego Ojca konając na krzyżu czeka Go jeszcze okrutna droga w nieludzkich męczarniach aż po samą Golgotę.

W tym dniu – dniu żałoby nie ma tradycyjnej mszy św. W rannych godzinach odprawiana jest Droga Krzyżowa. Natomiast w godzinach wieczornych odprawiane jest nabożeństwo składające się z Liturgii Słowa, podczas której wszyscy wierni rozważają czytany opis Męki Pańskiej wg Ew. św. Jana oraz adoracji Krzyża. Krzyża, jako znaku naszego zbawienia. To na Krzyżu właśnie sam Syn Boży oddał za nas życie, zrobił to z miłości do nas. Poświęcił swe życie, swoją niewinną krew po to by zmasać nasze grzechy, by nas zbawić.

Kiedy kapłan odsłania Krzyż śpiewając: „oto Drzewo Krzyża, na którym zwiśło Zbawienie świata”, wierni odpowiadają: „pójdźmy z pokłonem”, a później wierni tłumnie podążają do stopni ołtarza i całują Chrystusa ukrzyżowanego oddając publicznie cześć Krzyżowi, na którym dokonało się zbawienie.

Po adoracji Krzyża następuje przeniesienie Najświętszego Sakramentu z „Ciemnicy”, a następnie udzielanie Komunii Św. Później Najświętszy Sakrament zostaje przeniesiony w procesji do Grobu Pańskiego i tam adoruje

się Go aż do rozpoczęcia liturgii wielkosobotniej.

W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły zarówno ilościowy jak i jakościowy, jest on wyrazem naszej pokuty i cierpienia, jakie możemy ofiarować Chrystusowi, jako swoiste wynagrodzenie za Jego mękę i wszystko to, co On dla nas zrobił. Wielu z nas praktykuje praktykę postną również w Wielką Sobotę.

Tradycją Wielkiej Soboty stało się już święcenie pokarmów. Koszyczki wielkanocne zapełniają się pokarmami, które przy uroczystym śniadaniu w Wielkanoc się spożywa. Nie brakuje w nich jajek, baranka z chorągiewką, wędlin, soli, chrzanu, pieczywa. Wszystkie te pokarmy stanowią swoiste symbole, ale już od wielu lat można zaobserwować, że w koszyczkach pojawia się jeszcze wiele innych artykułów np. słodczyce czy owoce. Ważne by jednak nie zastąpiły one tych podstawowych pokarmów, jakie powinny znaleźć się tych koszyczkach.

Wielu wiernych przybywając w tym dniu do kościoła by poświęcić pokarmy również jeszcze raz podchodzi do krzyża by go ucałować i przyklęka przy Bożym Grobie adorując Najświętszy Sakrament. Wieczór Wielkosobotni jest wieczorem szczególnym. Sprawowana jest wówczas liturgia składająca się z 4 części. Liturgii Światła, – kiedy to następuje poświęcenie ognia i zapalenie paschału symbolizującego Zmartwychwstałego Chrystusa, który jest światłością dla wszystkich ludzi, która rozświetla ciemności świata. Wniesienie zapalonego paschału do kościoła przez kapłana ze słowami: „Światło Chrystusa” i odpowiedź wiernych: „Bogu niech będą dzięki” oraz radosny hymn wyśpiewany przez osobę duchowną lub kantora kończy tę liturgię.

Kolejną częścią jest Liturgia Słowa, w czasie, której wsłuchujemy się w czytania przywołujące ważne momenty w dziejach zbawienia. Na „Chwała na wysokości” zaczynają bić dzwony i rozlega się radosne „Alleluja”

Następnie podczas Liturgii Chrzcielnej następuje poświęcenie wody chrzcielnej, a także odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych i pokropienie wiernych poświęconą wcześniej wodą.

Ostatnią już częścią jest Liturgia Eucharystyczna.

W niektórych parafiach na zakończenie obrzędów odbywa się jeszcze procesja rezurekcyjna. By głosić radosną nowinę Zmartwychwstania Chrystusa, który pokonał śmierć. Ta procesja może również odbywać się rankiem dnia następnego przed pierwszą mszą św. Po powrocie z procesji do kościoła rozbrzmiewa się hymn „Ciebie Boże Wielbimy”, a na koniec z radością rozbrzmiewa pieśń „Raduj się z nieba Królowo” i każdy wychodząc z kościoła niesie ze sobą radosną nowinę, że Chrystus Zmartwychwstał.

Starym zwyczajem, choć niestety już zanikającym jest oznajmianie domownikom po powrocie z uroczystości Wielkosobotnich radosnej nowiny, że „Chrystus Zmartwychwstał” i odpowiedzi udzielanej przez domowników, że „prawdziwie zmartwychwstał”.

I oby i tak było w naszych domach i naszych sercach. By w te święta Chrystus prawdziwie Zmartwychwstał. By wiara w całą tajemnicę zbawienia odrodziła się w nas jak rodzi się przyroda do życia i aby ta wiosna-jako odrodzenie z uśpienia naszej wiary zagościła w naszych sercach. By to radosne Alleluja było dla nas naprawdę głębokim przeżyciem całej tajemnicy zbawienia i nadziei na to, że po śmierci czeka nas życie wieczne.

Anna Robak

Ojciec Święty Jan Paweł II w obronie życia

>> Szczególną uwagę pragnę poświęcić wam, kobiety, które dopuściły się przerwania ciąży. Kościół wie, jak wiele czynników mogło wpłynąć na waszą decyzję, i nie wątpi, że w wielu przypadkach była to decyzja bolesna, może nawet dramatyczna. Zapewne rana w waszych sercach jeszcze się nie zabiłiła. W istocie bo-

wiem, to co się stało, było i jest głęboko niegodziwe. Nie ulegajcie jednak zniechęceniu i nie traćcie nadziei. Starajcie się raczej zrozumieć to doświadczenie i zinterpretować je w prawdzie. Z pokorą i ufnością otwórzcie się - jeśli tego jeszcze nie uczyniliście - na pokutę: Ojciec wszelkiego miłosierdzia czeka na was, by ofiarować wam swoje przebaczenie i pokój w Sakramencie Pojednania. Odkryjecie, że nic jeszcze nie jest stracone, i będziecie mogły poprosić o przebaczenie także swoje dziecko: ono teraz żyje w Bogu. Wsparte radą i pomocą życzliwych wam i kompetentnych osób, będziecie mogły uczynić swoje bolesne świadectwo jednym z najbardziej wymownych argumentów w obronie prawa wszystkich do życia. Poprzez wasze oddanie sprawie życia, uwieńczone być może narodzinami nowych istot ludzkich i poświęcone przyjęciem i troską o tych, którzy najbardziej potrzebują waszej bliskości, ukształtujecie nowy sposób patrzenia na życie człowieka.

Ocena moralna przerywania ciąży dotyczy także nowych form zabiegów dokonywanych na embrionach ludzkich, które chociaż zmierzają do celów z natury swojej godziwych, prowadzą nieuchronnie do zabicia embrionów. Odnosi się to do eksperymentów na embrionach, coraz powszechniej dokonywanych w ramach badań biomedycznych i dopuszczanych przez prawo niektórych państw. Choć "należy uznać za dopuszczalne zabiegi dokonywane na embrionie ludzkim, pod warunkiem, że uszanują życie i integralność embrionu, nie narażając go na ryzyko nieproporcjonalnie wielkie, ale są podejmowane w celu leczenia, poprawy jego stanu zdrowia lub dla ratowania zagrożonego życia", trzeba zarazem stwierdzić, że wykorzystywanie embrionów i płodów ludzkich jako przedmiotu eksperymentów jest przestępstwem przeciw ich godności istot ludzkich, które mają prawo do takiego samego szacunku jak dziecko już narodzone i jak każdy człowiek. Na takie samo potępienie moralne zasługuje także praktyka wykorzystywania embrionów i płodów ludzkich jeszcze żywych - czasem wyprodukowanych "specjalnie w tym celu w drodze zapłodnienia" w probówce - już to jako "materiału biologicznego" do wykorzystania, już to jako źródła organów albo tkanek do przeszczepów, służących leczeniu niektórych chorób. W rzeczywistości zabójstwo niewinnych istot ludzkich, nawet gdy przynosi korzyść innym, jest aktem absolutnie niedopuszczalnym.

Człowiekiem jest również nie narodzone dziecko: co więcej, Chrystus w sposób uprzywilejowany utożsamia się z "najmniejszymi" (por. Mt 25, 40); jak więc można nie widzieć szczególnej Jego obecności

w istocie jeszcze nie narodzonej, spośród wszystkich istot prawdziwie najmniejszej, najsłabszej, pozbawionej jakiegokolwiek środka obrony, nawet głosu, która nie może protestować przeciw ciosom godzącym w jej najbardziej podstawowe prawa.

Życzę, i modlę się o to stale, ażeby rodzina polska dawała życie, żeby była wierna świętemu prawu życia.

Życie ludzkie jest święte i nienaruszalne w każdej chwili jego istnienia, także w fazie początkowej, która poprzedza narodziny. Człowiek już w łonie matki należy do Boga, bo Ten, który wszystko przenika i zna, tworzy go i kształtuje swoimi rękoma, widzi go, gdy jest jeszcze małym, bezkształtnym embrionem, i potrafi w nim dostrzec dorosłego człowieka, którym stanie się on w przyszłości i którego dni są już policzone, a powołanie już zapisane w księdze żywota.

Kościół jest powołany do tego, aby wszystkim ukazać na nowo, z coraz większym przekonaniem, swoją wolę rozwijania wszelkimi środkami życia ludzkiego i bronięcia go przeciw jakimkolwiek zasadzkom, niezależnie od stanu i stadium rozwoju, w którym się ono znajduje.

Nigdzie indziej Bóg nie uobecnia się we właściwym sobie działaniu wobec człowieka tak radykalnie i nigdzie indziej nie ujawnia się wobec człowieka tak namacalnie, jak w swoim stwórczym działaniu, czyli jako Dawca daru życia ludzkiego. Stąd stosunek do daru życia jest wykładnikiem i podstawowym sprawdzianem autentycznego stosunku człowieka do Boga i do człowieka, czyli wykładnikiem i sprawdzianem autentycznej religijności i moralności.

Życie ludzkie jest szczególnie słabe i kruche, kiedy przychodzi na świat i kiedy opuszcza doczesność, aby osiągnąć wieczność. Słowo Boże wielokrotnie wzywa do otoczenia życia opieką i szacunkiem, zwłaszcza życia naczynia przez chorobę i starość.<<

Duchowa Adopcja

Czym jest?

- modlitwą w obronie poczętego życia
- osobistym wypełnianiem Jasnogórskich Ślubów Narodu
- pomocą dla osób cierpiących z powodu grzechu aborcji
- przejawem religijności Polaków,
- uwrażliwieniem społeczeństwa na wartość życia,
- zadośćuczynieniem dla osób cierpiących z powodu aborcji,
- poszerzeniem kręgu obrońców życia,
- wsparciem adopcji prawnej po narodzeniu dziecka.

Historia

Dzieło Duchowej Adopcji powstało po objawieniach w Fatimie, stając się odpowiedzią na wezwanie Matki Bożej do modlitwy różańcowej, pokuty i zadośćuczynienia za grzechy, które najbardziej ranią Jej Niepokalane Serce. W roku 1987 r. ojcowie paulini w kościele Świętego Ducha w Warszawie rozpoczęli dzieło Duchowej Adopcji, które miało być jedną z form wypełniania Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego. Duchową Adopcję propagowaną w Polsce

pobłogosławił Ojciec Święty Jan Paweł II w liście skierowanym do ks. prałata Franciszka Kołacza, Krajowego Moderатора Ruchu Domowego Kościoła.

Zasady

Zasady Duchowej Adopcji są proste. Jest to modlitewne zobowiązanie złożone najlepiej przy ołtarzu, podjęte przez konkretną osobę w intencji jednego dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Imię tego dziecka jest znane jedynie Bogu. Przez dziewięć miesięcy osoba podejmująca Duchową Adopcję ogarnia modlitwą dziecko i jego rodziców, prosząc Boga o szczęśliwe jego narodzenie.

W ten sposób staje się duchowym rodzicem tego dziecka. Na modlitwę Duchowej Adopcji składa się jeden dziesiątek Różańca Świętego, codzienna modlitwa, której tekst podajemy, oraz dodatkowa dowolna ofiara czy wyrzeczenie - jak post lub walka z nałogiem.

Duchową Adopcję może podjąć każdy. Najpierw można objąć modlitwą tylko jedno dziecko. Po jej zakończeniu można adoptować duchowo kolejne, pod warunkiem dopełnienia poprzednich zobowiązań. Należy pamiętać o codziennym wypełnianiu przyrzeczeń, w razie jednorazowego zapomnienia

trzeba wydłużyć okres modlitwy o jeden "zapomniany" dzień. W przypadku dłuższej przerwy, modlitwę trzeba podjąć na nowo od początku.

Po zdecydowaniu się na duchową adopcję należy złożyć prywatne przyrzeczenie. Powinno się tego dokonać przed wizerunkiem Ukrzyżowanego lub Matki Najświętszej.

Modlitwa codzienna

Panie Jezu, za wstawiennictwem Twojej Matki, Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po narodzeniu, proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.

Co możesz zrobić dla ratowania poczętych dzieci?

1. Modlić się

Trzeba aby każdy z nas podjął wytrwałą, systematyczną modlitwę w intencji obrony Życia w intencji zapewnienia prawa do Życia każdemu człowiekowi od chwili poczęcia do naturalnej śmierci. Może to być uczestnictwo we Mszy św., może to być i krótka modlitwa "Pod Twoją obronę". Może włączysz się w Krucjatę Modlitwy w Obrobie Poczętych Dzieci lub podejmiesz Duchową Adopcję Dziecka Poczętego?

2. Uczyc się

Trzeba, aby nasze zaangażowanie w dzieło obrony życia było mądre, oparte na argumentach, które przynosi nam rozwój nauk medycznych, historycznych, prawnych czy demograficznych. Rzetelne informacje można zdobyć, czytając regularnie prasę katolicką, opracowania i książki wydawane przez obrońców życia. Ostrzegamy przed publikacjami postkomunistów czy liberałów, które nawet podpisane przez osoby z tytułami profesora, często mijają się z prawdą. Uczyc się - to także uczestniczyć w spotkaniach,

wykładach prowadzonych przez uczciwych ludzi; to także oglądać dokumentalne filmy, ukazujące rozwój człowieka, a także filmy na temat zniszczenia poczętego życia, filmy opisujące tragedię matek po zabiciu poczętego dziecka.

3. Uczyc innych

To zawsze i wszędzie głosić prawdę: nie wolno zabijać poczętych dzieci. To przekazywać argumenty za życiem w kręgu znajomych, przyjaciół i w środowisku pracy. Uczyc innych to także organizować gazetki ściennie, wystawy, prelekcje, projekcje filmów "pro life". Uczyc innych to także rozmawiać osobiście lub telefonicznie z politykami na temat fundamentalnego prawa do życia.

4. Pomagać

W dziele obrony życia nie może zabraknąć konkretnej, także materialnej, pomocy, świadczonej samotnym matkom, rodzinom wielodzietnym. Może trzeba Twojej materialnej pomocy, może trzeba, abyś zorganizował kwestę na rzecz samotnych matek, może trzeba abyś po prostu pomógł swą pracą w prowadzeniu czy zorganizowaniu placówki otaczającej opieką samotne matki?

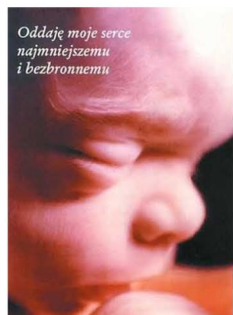
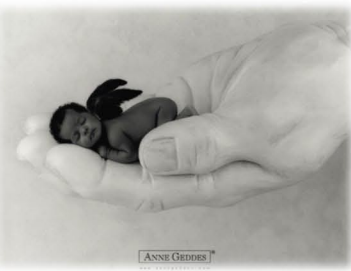
Jeżeli nie wzrusza cię życie dzieci poczętych proszę niech przemówi do ciebie tekst wiersza dziecka poczętego.

Mamusiu...

coś się stało, ja żyję
ja naprawdę żyję
dar życia otrzymałam
o, braciszka z boku poznałam
on też prawdziwie się raduje
i świata oczekuje
dzięki ci mamusiu
i kochany tatusiu
braciszku! patrz, coś się stało
jakieś światło się tu dostało
jakieś narzędzie błyszczące
a! jakieś kłujące
braciszku co oni ci robią?
dlaczego dziurę w brzuszku ci skrobą?
mamusiu! braciszka rozrywają
rączki mu wrywają! właśnie wykłuli mu oko
i serduszko rozdarli głęboko
jestem krwią braciszka zbryzgana
mamusiu moja kochana
już nie ma nas dwoje - zostałam sama
jak ja się mamusiu boję
pocę się w kolorze krwi
mamusiu! nie pozwól umrzeć mi!
MAMUSIU!

ten potwór paluszki mi obcina
już jest kaleką twoja dziecina
mamusiu! co ja takiego zrobiłam?
ja tylko życiem się cieszyłam
mamusiu!
ja jestem miłością Boga dla ciebie
On naprawdę chce mieć nas w niebie?
Jego miłość nigdy się nie kończy
nawet po śmierci się sący
ratunku mamo!

on urwał mi już kolano
tatusiu! ja będę twoim skarbeczkiem
będę twoim aniołeczkiem, ale pomóż mi
niech nie wrywa mi drugiej rączki
mamusiu! tatusiu!
ja mogę być głodna, nie potrzebuję pieniędzy

Oddaję moje serce
najmniejszemu
i bezbronnemu

Rozmowa pewnego lekarza z Panem Bogiem
- Panie czego nie zeslesz nam na ziemie jakiegoś
człowieka który wynajdzie leki na te choroby które
sa nieuleczalne?
- Ja przysylał wam ich cały czas, ale wy ich
zabijacie.

Aborcja

Co 3 sekundy na całym świecie się przeprowadza aborcja.

kochani! ja mogę żyć w nędzy
a nie nie pozwólcie aby mnie zamordowali
i życie mi zabrali
mamusiu, ja jestem jeszcze mała
ja będę zawsze cię kochała
w twojej starości będę promyczkiem słońca
będę miłością cię obdarzała do dni twoich końca
mamusiu! jakiś błyszczący nóż
gardło podrzyna mi już
nawet nie wiem jak wy wyglądacie
i dlaczego mnie nie kochacie?
mamusiu!

czy ja umieram dlatego, że tatuś cię dręczy?
że cię nie kocha i męczy?
ja cię tysiąc razy mocniej będę kochała
ja - twoja córunia mała
ja będę ci buzi na dobranoc dawała
ja się będę z tobą bawiła i śmiała
nie pozwól żebym została zmasakrowana!
mamusiu!

on teraz szczypcami oczy mi rozdusi
nie będę widziała mojej mamusi
a ty mnie mamusiu będziesz widziała
spójrz do śmietnika, tam będę leżała
mamusiu!

dlaczego życie mi dałaś?
i tak okrutnie je odebrałaś?
mamusiu patrz!

twoją córunię w krematorium spalili
a duszy jej nie zabili
ja w twoim umyśle będę żyła
będę po nocach ci się śniła
i będę po nocach do ciebie wołała
ja - twoja córunia mała

mamusiu! dlaczego zatykasz uszy?
przecież nikt cię nie ogłuszy
to przecież ja, twój skarbek kochany
ten, co miał brzuszeczek rozerwany
mamusiu! pamiętasz jak się bałam?
jak o pomoc do ciebie wołam?
a pamiętasz mamusiu oczy tego lekarza?
co śmiercią dzieci obdarza?
kto mu dał prawo, by zabił twoją dziecinę?
twoją niewinną kruszynę mamoo...
czy ta powolnej śmierci porcja
nazywa się aborcja?
zapytaj rządzących o nazwiska
poznaj tych ludzi z bliska
sprawdź, czy oni też swoje dzieci zabijają
czy tylko ciebie w pogardzie mają
mamusiu!

w naszym kraju mordercy chodzą na wolności
a niewinnym łamie się kości
ustawy ludobójcze podejmują
i tobą wcale się nie przejmują
mamusiu moja kochana
dlaczego cierpisz i jesteś załamana?
to przecież ja - twoja córunia
mamusiu moja, gdybyś wtedy mnie ocaliła
mamusiu!

w twoim sumieniu będę ciągle żyła
i będę za tobą bardzo tęskniła
że twoja córeczka najbardziej by cię kochała
mamusiu moja, ja nawet teraz jestem twoja!!!!

Trzy anioły

...Lubiłem święta - powiedział pierwszy anioł - były jasne i rodzinne... Pamiętam był stół a na nim pyszności... Było wielkie drzewo z dziwnymi ozdobami. Był śmieszny czerwony człowiek z figlarną brodą aż do ziemi, stary pewnie więc i mądry - dobry kochany dziadzio i zawsze dostawałem małą rzecz i całe morze czułości... Było wtedy tak ciepło...

- Mi nigdy nie było ciepło w święta... - powiedział drugi anioł... Jedyne co mnie kiedykolwiek ogrzewało to słońce, jedyna jasność i ciepło jakie znam pochodzą od niego lub od podpalonego kubła śmieci w śnieżną zimę - wtedy chyba są właśnie święta... Widziałem uśmiechy ludzi, światełka w oknach, ale nigdy tego nie rozumiałem... Święta... mówisz aniele... - tak chyba były... ale nie dla mnie, nie na bruku, nawet nie w najbardziej przytulnym kartonie, rzuconym przez kochaną dłoń na gwiazdkę od niechcenia...

Trzeci anioł nie mówił nic... Tęsknie spojrzał na ziemię, dojrzał na niej to o czym mówiły dwa starsze anioły... Otulił się swoimi skrzydłami... tak jakby nigdy nie był tulony... Jedna łza spłynęła po policzku małego anioła...

...Ciekawe jakby wyglądały moje święta - wyszeptał - ...gdybyś pozwoliła mi się mamie narodzić...

Odpowiedzi na najczęściej stawiane pytania

1. Co to jest duchowa adopcja?

Duchowa adopcja jest modlitwą w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Trwa dziewięć miesięcy i polega na codziennym odmawianiu jednej tajemnicy różańcowej - radośnej, bolesnej lub chwalebnej (Ojciec Nasz i 10 Zdrowaś Mario) oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i jego rodziców. Do modlitwy można dołączyć dowolnie wybrane dodatkowe postanowienia.

2. Jakie mogą być dodatkowe postanowienia?

Dodatkowymi postawieniami mogą być na przykład: częsta Spowiedź i Komunia Święta, adoracja Najświętszego Sakramentu, czytanie Pisma Świętego, post o chlebie i wodzie, walka z nałogami, pomoc osobom potrzebującym, dodatkowe modlitwy, (litanie, nowenny, koronki...).

3. Czy można podejmować duchową adopcję bez dodatkowych postanowień?

Tak. Dodatkowe postanowienia nie są obowiązkowe, choć adoptujący chętnie je podejmują.

4. Jak zrodziła się duchowa adopcja?

Powstała po objawieniach w Fatimie, stając się odpowiedzią na wezwanie Matki Bożej do modlitwy różańcowej, pokuty i zadośćuczynienia za grzechy, które najbardziej ranią Jej Niepokalane Serce. W roku 1987 została przeniesiona do Polski. Pierwszy ośrodek duchowej adopcji powstał w kościele OO Paulinów w Warszawie. Stąd rozprzestrzenia się na cały kraj i poza jego granice.

5. Jakie są owoce duchowej adopcji?

Duchowa adopcja skutecznie leczy głębokie zranienia wewnętrzne spowodowane grzechem aborcji. Pozwala matkom odzyskać wiarę w Boże Miłosierdzie, przynosząc

pokój ich sercom. Jako bardzo konkretny, bezinteresowny i osobisty dar (modlitwy, ofiary i post), pomaga w szczególności ludziom młodym kształtować charakter, walczyć z egoizmem, odkrywać radość odpowiedzialnego rodzicielstwa, uzdalniając do postrzegania miłości i seksu oczyma Boga. Ucząc systematycznej modlitwy i pozytywnego działania pogłębia sens zaniedbanych praktyk ascetycznych. Może się stać czynnikiem odrodzenia wspólnej modlitwy i miłości w rodzinie.

6. *Kto może podejmować duchową adopcję?*

Każdy - osoby świeckie, konsekrowane, mężczyźni, kobiety, ludzie w każdym wieku. Jedynie dzieci podejmują ją pod opieką rodziców.

7. *Ile razy można podjąć duchową adopcję?*

Można podejmować ją wielokrotnie, pod warunkiem wypełnienia poprzednich zobowiązań.

8. *Czy trzeba za każdym razem składać przyrzeczenia?*

Tak.

9. *Czy można adoptować więcej niż jedno dziecko?*

Duchowa adopcja dotyczy jednego dziecka.

10. *Czy wiemy jakiej narodowości będzie dziecko?*

Nie wiemy. Imię dziecka zna jedynie Bóg.

11. *Skąd pewność, że Bóg wysłucha mojej modlitwy?*

Naszą pewność opieramy na wierze we Wszechmoc i nieograniczone Miłosierdzie Boże. Bóg jest Dawcą Życia i Jego wolą jest, by każde poczęte dziecko żyło i było otoczone miłością rodziców.

12. *Czy jest grzechem, jeżeli danego dnia zapomni się odmówić modlitwę?*

Zapomnienie nie jest grzechem. Grzechem jest świadome i dobrowolne zlekceważenie składanego Bogu przyrzeczenia.

13. *Czy przerywa się duchową adopcję, gdy zaniedbało się modlitwę przez dłuższy czas?*

Długa przerwa (miesiąc, dwa) przerywa duchową adopcję. Należy wtedy ponowić przyrzeczenie i starać się je dotrzymać. W wypadku krótkiej przerwy należy duchową adopcję kontynuować, przedłużając modlitwę o opuszczone dni.

14. *Czy duchową adopcję mogą podejmować osoby żyjące w związkach niesakramentalnych?*

Tak, podobnie jak i osoby rozwiedzione.

15. *Czy ważna jest duchowa adopcja podjęta przez radio?*

Tak.

16. *Czy przyrzeczenia duchowej adopcji muszą być składane w formie uroczystej, wyłącznie w kościele w obecności kapłana?*

Wskazane jest, by przyrzeczenia były przeprowadzane uroczysto, chociaż można je złożyć także prywatnie.

17. *Czy duchową adopcję mogą podejmować osoby, które nie uczestniczyły w przygotowaniach - chore, niepełnosprawne, w sędziwym wieku?*

Tak. Mogą podejmować prywatnie.

18. *W jaki sposób można złożyć przyrzeczenia prywatnie?*

Odczytać formułę przyrzeczenia (najlepiej przed Krzyżem lub obrazem) i od tego momentu przez kolejnych dziewięć miesięcy odmawiać jedną dowolnie wybraną tajemnicę różańca oraz modlitwę w intencji dziecka i rodziców. Dla zapamiętania dobrze jest zapisać datę rozpoczęcia i zakończenia modlitwy.

19. *Jak krzewić modlitwę duchowej adopcji?*

- pozyskać kilka osób zainteresowanych duchową adopcją,
- uzyskać zgodę księdza proboszcza na przeprowadzenie przyrzeczeń duchowej adopcji w kościele,

- skontaktować się z ośrodkami duchowej adopcji, gdzie można uzyskać materiały, pełne informacje oraz pomoc w przeprowadzeniu przyrzeczeń.

Dziennik nienarodzonego dziecka

1. maja

Dzisiaj w wyniku miłości moich rodziców zostałam powołana do życia.

15. maja

Ukształtowały się moje arterie i ciało rośnie bardzo szybko.

19. maja

Mam już usta. Będę mogła mówić mamie jak bardzo ją kocham!

21. maja

Mogę już kochać moją mamę. Moje serce zaczyna bić. Kto wątpi, że ja żyję?

22. maja

Nie rozumiem, dlaczego moja mama nie zauważyła mojego istnienia...

28. maja

Zaczynają rosnać moje ręce i nogi. Będę mogła mamę tulić i głaskać i... i...

8. czerwca

Na moich dłoniach ukazały się palce. To świetnie! Wkrótce będę mogła nimi wszystko chwycić.

15. czerwca

W dniu dzisiejszym po raz pierwszy moja mama poczuła, że jestem w niej. Z dnia na dzień czuję, że kocham ją coraz bardziej.

20. czerwca

Obecnie jestem pewna, że jestem dziewczynką.

24. czerwca

Wszystkie moje organy są już ukształtowane. Mogę doświadczać bólu.

6. lipca

Wyrastają mi włosy i brwi. Z każdym dniem staję się piękniejsza!

8. lipca

Moje oczy są już na właściwym miejscu, chociaż powieki jeszcze się nie zamykają.

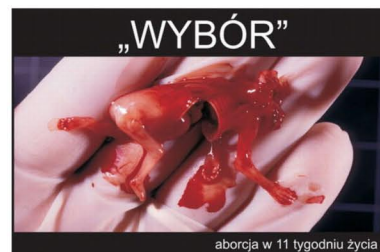
Wkrótce będę widziała wszystko: całe piękno świata, a przede wszystkim moją kochaną mamę, która jeszcze nosi mnie w sobie.

19. lipca

Moje serce bije cudownie. Czuję się bardzo pewna i szczęśliwa pod sercem mamy.

20. lipca

Dzisiaj moja mama mnie zabiła..

źródło: www.adonai.pl/pomocduchowa-portal_katolicki

oprac. Ewa Nolewajka

Europejska inicjatywa obywatelska „Jeden z nas”

Rozpoczyna się akcja zbierania podpisów pod EIO „Jeden z Nas”, która ma na celu zwiększenie ochrony życia ludzkiego w ramach prawa i polityki budżetowej UE. Na konferencji prasowej w PAP ogłoszono skład Komitetu Narodowego wspierającego tę inicjatywę.

„Jeden z nas” odwołuje się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (w sprawie *Brüstle vs. Greenpeace*), w którym stwierdzono, że życie ludzkie zaczyna się od poczęcia, a embrión ludzki zasługuje na poszanowanie jego godności i integralności. Celem akcji jest ujednolicenie regulacji Unii Europejskiej, poprzez zakazanie i zakończenie finansowania działań wiążących się z niszczeniem ludzkich embriónów oraz prowadzeniem badań i eksperymentów na embrionalnych komórkach macierzystych.

„Jeden z Nas” została zarejestrowana 11 maja 2012r. Jej inicjatorem jest włoski europoseł, Carlo Cassini, były sędzia Sądu Najwyższego i prezes największej włoskiej organizacji pro-life. Do 1 listopada 2013 r. w całej Europie zbierane będą podpisy poparcia, swój głos można oddać poprzez stronę www.jedenznas.eu. Inicjatywa musi być wsparta przez przynajmniej milion obywateli UE pochodzących z co najmniej 7 z 27 krajów członkowskich UE. Swoje poparcie dla projektu wyraziło już ponad 30 tys. Polaków, a w 25 krajach Europy zebrano do tej pory prawie 81 tys. podpisów. Inicjatywę tę na początku lutego poparł papież Benedykt XVI.

Gdy zostanie zebrany 1 milion głosów, Komisja Europejska będzie zobowiązana zorganizować wysłuchanie publiczne, w czasie którego liderzy inicjatywy będą mogli przedstawić komisarzom argumenty za zmianą polityki finansowej UE. Następnie Komisja podejmie decyzję, czy skierować sprawę do PE. Decyzja wraz z uzasadnieniem zostanie opublikowana w Dzienniku Ustaw Komisji Europejskiej we wszystkich oficjalnych językach UE.

Skład Komitetu Narodowego: Jakub Bałtroszewicz, Małgorzata Mąsiorska, Joanna Potocka, Joanna Banasiuk, Kaja Godek, prof. Bogdan Chazan, Paweł Wosicki, Mariusz Dzierżawski, Antoni Zięba, Olgierd Pankiewicz, Tomasz Terlikowski, Michał Baran, Piotr Gładysz.

Apel do Polek i Polaków:

włączmy się w Europejską Inicjatywę Obywatelską „Jeden z nas”

Podajemy w Polsce Europejską Inicjatywę Obywatelską „Jeden z nas”. Ta jedna z pierwszych dopuszczonych przez Komisję Europejską inicjatyw obywatelskich, ma doprowadzić do całkowitego zaprzestania finansowania z budżetu UE aborcji i doświadczeń na ludzkich embriónach. W przypadku jej powodzenia w istotnym stopniu zwiększy się stopień ochrony życia ludzi najbardziej bezbronnych.

Zgodnie z traktatem lizbońskim grupa przynajmniej siedmiu obywateli z różnych krajów UE może zgłosić projekt zmian w prawie europejskim. Aby ten projekt był rozpatrywany przez Komisję Europejską oraz Parlament Europejski, konieczne jest zebranie pod nim minimum 1 miliona podpisów pełnoletnich obywateli z przynajmniej 7 krajów UE. W inicjatywę „Jeden z Nas” jest zaangażowanych już 25 krajów UE, stąd jest to największa dotychczas akcja promocji i obrony życia w Europie.

Aktualnie Unia Europejska – poprzez dotacje dla proaborcyjnych, prywatnych międzynarodowych organi-

zacji, m.in. International Planned Parenthood Federation (IPPF), Marie Stopes International (MSI) – finansuje znaczną część zabójstw nienarodzonych dzieci w Afryce i w Azji oraz eksperymenty na ludzkich embriónach. Ten niegodny ludzi cywilizowanych proceder wszyscy Europejczycy zmuszeni są opłacać ze swoich podatków.

Prawo do życia każdego człowieka zawiera się w ogólnoludzkim, ponad wyznaniowym nakazie etycznym: „nie zabijaj!” oraz w fakcie naukowym: życie człowieka zaczyna się w momencie poczęcia. Potwierdzają to liczne publikacje naukowe, oraz popularne encyklopedie czy podręczniki. Ostatnio został on uznany w przełomowym orzeczeniu Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z 18 października 2011 r., który stwierdził, że zapłodnienie jest początkiem życia ludzkiego, a człowiek w fazie prenatalnej powinien podlegać ochronie, szczególnie w aspekcie jego godności oraz integralności.

Aborcja jako niszczenie życia człowieka w okresie od jego poczęcia do dziewiątego miesiąca życia w łonie matki jest zabójstwem niewinnego i skrajnie bezbronnego człowieka; dodajmy szczególnie okrutnym, bo dokonywanym bez żadnego znieczulenia. Ufamy, że decydenci UE, w której, w imię szacunku do życia człowieka, zniesiono karę śmierci nawet dla największych przestępców, opowiedzą się za zaprzestaniem finansowania aborcji i eksperymentów na embriónach ludzkich z funduszy UE.

Apelujemy do wszystkich pełnoletnich Polek i Polaków o wsparcie obywatelskiej inicjatywy „Jeden z nas” poprzez złożenie swego podpisu a także propagowanie tej inicjatywy w swojej rodzinie, sąsiedztwie, środowisku pracy. Podpisy popierające inicjatywę „Jeden z nas” można składać zarówno w formie tradycyjnej „papierowej”, jak i wypełniając odpowiedni formularz na stronie internetowej: www.jedenznas.eu

Pragniemy aby Polska, Ojczyzna Jana Pawła II, jednego z największych obrońców życia człowieka od poczęcia po naturalny kres, była także europejskim liderem w liczbie podpisów, zebranych pod tym szczytnym projektem!

Komitet Narodowy Europejskiej Inicjatywy Obywatelskiej

„Jeden z Nas” –

Warszawa, 21 lutego 2013 r.

Jakub Bałtroszewicz,

Joanna Banasiuk

Michał Baran

Bogdan Chazan

Mariusz Dzierżawski

Kaja Godek

Piotr Gładysz

Małgorzata Mąsiorska

*Olgierd
Pankiewicz
Joanna
Potocka
Tomasz
Terlikowski
Paweł Wosicki
Antoni Zięba*

<http://www.skrzyszow.katowice.opoka.org.pl>

Witamy na naszej nowej stronie, gdzie można znaleźć wszystkie informacje dotyczące parafii, o grupach działających przy niej, jak również dodatkowe linki do stron katolickich, które warto odwiedzić. Serdecznie zapraszamy do nowo powstałej strony, niektóre foldery są jeszcze w trakcie tworzenia takie jak galeria, za co przepraszamy i zachęcamy do częstego zaglądania do naszej strony. Sukcesywnie będziemy się rozwijać. Wszelkiego rodzaju aktualne informacje będziemy zamieszczać w folderze aktualności, a wydarzenia parafii pod folderem prace bieżące. Serdecznie zapraszamy.

WSZELKIE SUGESTIE PROSIMY KIEROWAĆ NA ADRES
SKRZYNKI MAILOWEJ :
tatarczyk@poczta.onet.pl

Żywy Różaniec

Żywy Różaniec przynosi wiele korzyści duchowych tym wszystkim, którzy do niego należą. Członkowie tej wspólnoty biorą udział w sposób szczególny w modlitwach i dobrych uczynkach tej duchowej rodziny. W Żywym Różańcu – Kółko złożone z 20 osób nazywa się Różą i każda z tych osób odmawia codziennie tylko jedną Tajemnicę Różańca Świętego. W ten sposób chociaż każdy odmawia tylko jedno „Ojcze nasz” dziesięć „Zdrowaś Maryjo” i jedno „Chwała Ojcu” rozważając tylko jedną tajemnicę Różańca Świętego, jednak ma zasługę taką jakby cały Różaniec odmówił, ponieważ cała Róża z 20 osób złożona rzeczywiście odmawia cały Różaniec. Żywy Różaniec to również ofiarowanie komuś pięciu minut swojego życia. Tyle trwa mniej więcej jedna dziesiątka.

Matka Boża prosi o odmawianie Różańca Świętego - we wszystkich swoich objawieniach. W Fatimie oznajmiła dzieciom, że jest Królową Różańca Świętego. „Przyszłam na ziemię aby upomnieć ludzkość, aby ludzie więcej nie grzeszyli. Niech przestaną obrażać Mojego Syna. Niech ludzie

odmawiają Różaniec i niech czynią pokutę”.

Rozpoczynając 25 rok swojego pontyfikatu Jan Paweł II w liście apostolskim zatytułowanym „Różaniec Dziewicy Maryi” ogłosił Rok Różańca (okres od października 2002 do października 2003). Ojciec Święty wprowadził nową część różańca, tajemnicę światła uwzględniając lata publicznej działalności Pana Jezusa „Aby różaniec w pełniejszy sposób można było nazwać streszczeniem Ewangelii”

Należać do Żywego Różańca oznacza życie wiarą, nadzieją i miłością, znaczy wierzyć w istnienie Boga, wierzyć Bogu, który przemawia, ufać Bogu i w Jego dzieło zbawienia oraz kochać Boga i ludzi.

W Skrzyszowskiej parafii jest obecnie 13 pełnych Róż Żywego Różańca i tworzymy nadal 14 Róż – Różę Rodzin. Zachęcamy wszystkich którzy pragną powiększyć ilość osób odmawiających codziennie jedną dziesiątkę Różańca Świętego do zapisania się u księdza proboszcza.

Renata Jureczko

Odpisz 1% Twojego podatku

na rzecz **Fundacji Caritas Katowice KRS 0000291119**. Każdy wierny może 1% swojego podatku podarować na cele charytatywne związane z naszą Caritas diecezjalną. Prosimy wiernych, aby wspomagali dzieła naszej lokalnej Caritas.

Są to: domy pomocy społecznej, warsztaty terapii zajęciowej, hospicja, świetlice dla dzieci, domy dziennego pobytu dla seniorów, noclegownie, środowiskowe domy samopomocy, turnusy rehabilitacyjne i inne formy wspomagania najuboższych,

Na stronach naszej Caritas www.katowice.caritas.pl oraz na stronie Fundacji Caritas Katowice www.silesia.caritas.pl jest załączony formularz PIT do rozliczeń z urzędem skarbowym.

Za dar serdeczne Bóg zapłaci!

GODZINY OTWARCIA KANCELARII PARAFIALNEJ

Poniedziałek	8.00 – 9.00 i 16.00 – 17.00	Czwartek	7.30 – 8.00 i 16.00 – 16.30
Wtorek	nieczynne	Piątek	16.00 – 17.00
Środa	8.00 – 9.00 i 18.00 – 19.00	Sobota	16.00 – 17.00

W ostatnim czasie:

Jubilaci:

Józef Grabiec – 80. Rocznica Urodzin

**Przez Chrzt Świąty
do naszej Wspólnoty włączony został:**

Łukasz Mikolaj Szczurek – s. Klaudiusza i Ludmiły

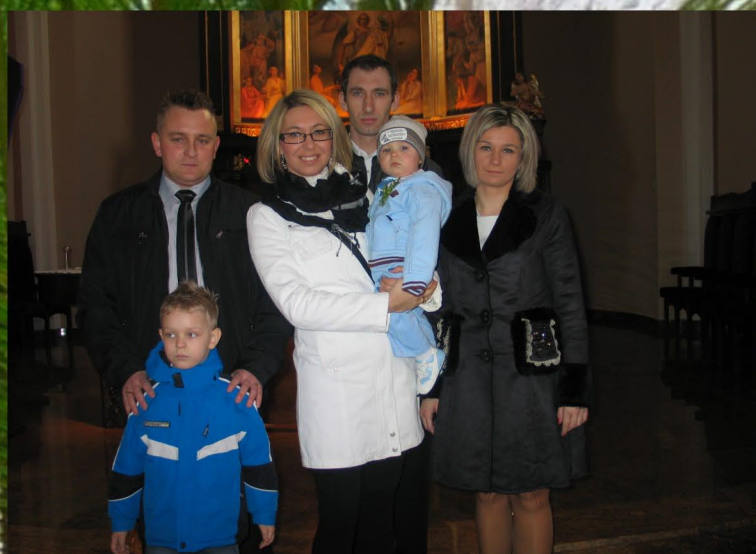
Pierwszą Rocznice Urodzin i Chrztu św. obchodzili:

Paweł Kurpiowski

Nikola Jureczko

Oskar Zagrodzki